

(szívemben, mint száz rózsató,
virul a hajcihő!)

I.
Kovácsoltvas indákon át
látni a szél talapatát.
Az üres város központjában áll.
Tömbökből a fény, és átlátszó a táj.

II.
Elevenembe mélyednek
a boldogság tűi,
mert mindennap ma van:
toujours d'hui.

III.
Az elhagyott lakásba macska költözik.
A fennhagyott függönyön át
nézi az erdő körvanalát,
a senkiföldje fölött köröző varjakat.
És gondolkodik.

IV.
Bement a boltba Péter,
kérdte: „Van-e étel?”
„Étel van, de nincs értelme.”
Így halt éhhalált Péterke.

V.
Van már nekünk elnökünk,
hogya ilyen kell nőkünk.
Hadonász és hablatyol,
népe bolygó hangyaboly.

VI.
Szemközt házat bontanak,
a szelet üldözi a nap,
mindennek sorra nekimegy,
a függöny rezzen: megjíjed.

VII.
– A szív csiszolódik sima kavicsá talpad alatt, kicsi szentem.
– A tűz csiholódik máglya-magassá képed alatt a szívemben.

VIII.
Nézem nyakadon a láncot:
gyöngye fedezi a ráncot.
Nézem szép frizurádat:
színe fedezi a szálat.
Nézem kezeden a gyűrű-kövecskét:
eljegyzett a magányos öregség.

IX.
Végtelen utakon száll tova,
nincs a halálnak otthona.
Hol a lélek hál, siet oda,
lehet az Almás vagy Minnesota –
lelkünket az útra teszi,
porhüvelyünk bérbe veszi,
önmagával otthonosan berendezi.

X.
A kedves háza:
ablaka

tekintetben vert tanya,
türelem a négy fala,
mosolygás az ajtaja.

XI.

Nincsen nekem vaskalapom!
Pihepuha sapkám,
hogya kérné tőlem bárki,
én oda nem adnám!

De ebben a zord időben
pihepuha kelme
fabatkát sem ér, bizony a
vaskalap elkelne...

XII.

Mint a forró csésze alatt hátramaradt párafolt,
úgy szívódott fel szerelmed, úgy tűnik, hogy itt se volt.
Színről színre láttuk egymást, most tükör-homályosan:
egymás mellett elbeszélünk érthetően, világosan.

Nem igaz, hogy mi se történt – nem tehetünk hát akként:
maszatalunk, mint hidegvíz a zsíros falú edényt.
Viszonozd, ha szerenádom néhány tücsök-szava szúrt:
hangyasavval oldozd fel a szívemről a politúrt.

Kategória: WEÖRES SÁNDOR 100

Denumire autor: Láng Orsolya

Látó Szépirodalmi Folyóirat